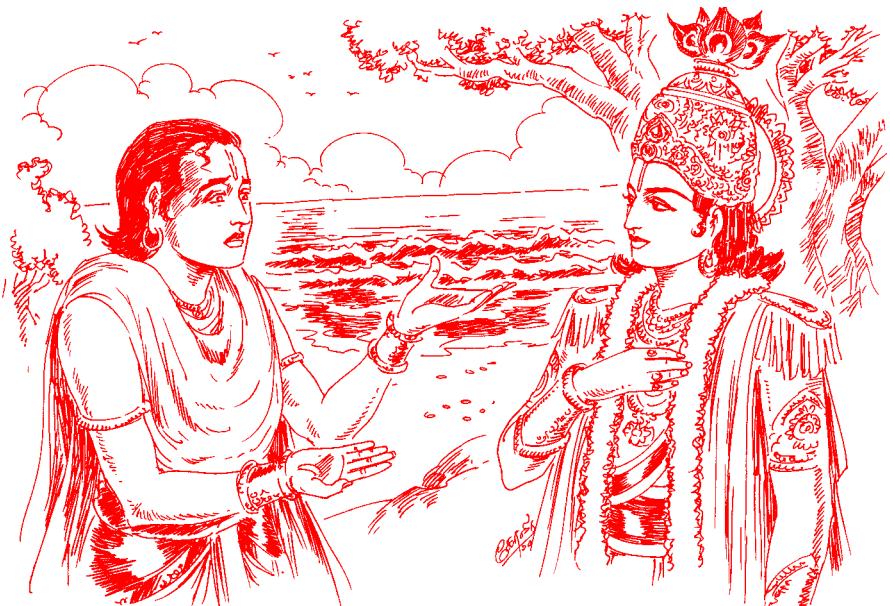

ஸ்ரீ ஹரி :

பூஜ்யபூந் முரளீதா ஸ்வாமிகளின்

மகுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India

Registrar of Newspapers for India Regd. No. TN/CPMG/156/2001
R. No. 62828/95 Licensed to Post without prepayment WPP No. 52

குலாப்ஸலகியின் சாரங்கி வாசிப்பிற்கு மீண்டும் ராதாராணி நாட்டியம் ஆடுகிறான்.

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai 600 083. © : 4895875 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 200 (173), Peters Road, Chennai - 600 014. © : 8522656 / 8524256 Editor : S. Sridhar

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யபூஷ் முரளீதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 7

அக்டோபர் 2001

கானம் : 3

விஷய ஸ்வாசிகை

	பக்கம்
1. ஶரிக்காஷ்டகம்	2
2. மதுரமான மஹனீயர் - 71	3
3. பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்	6
4. வேத கதைகள் - 52	11
5. எந்தரோ மஹானுபாவலு - 42	13
6. ஸனாதனப் புதிர் - பகுதி - 6	18
7. உத்தவனுக்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனின் உபதேசம்	20
8. பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 46	23
9. ப்ருந்தாவனமும், நந்தகுமாரனும் - 5	25
10. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 73	30

பல ஸட்சம் பேர்களுக்கு, குருவாகிளிடுவதால் மட்டும் ஒருவர் ஜகத்குருவாகி விடமாட்டார். யார் ஒருவர் மாமரர்களையும், பாலிகளையும், பற்றப்பட்டவர்களையும் மட்டுமே சீல்யர்களாக ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களையும் உயர்ந்த அத்வைதானுபூதிக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார்களோ, அவர்களையே உண்மையான ஜகத்குரு என்பேன்.

- சிவப்ரகாச ஆழந்தகிரி ஸ்வாமிகள்

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீசதன்ய மஹாப்ரபுவின் ஸிக்ஷால்டகம்

1. சேதோதர்பணமயார்ஜனம் பவமஹாவாக்னிதீர்வாபணம் ஸ்ரோய: கைவசந்தரிகாலிதரணம் வித்யாவதாஜீவனம் / ஆனந்தாம்புதி வர்த்தனம் ப்ரதிபதம் பூரணாம்தாஸ்வாதனம் ஸர்வாத்மஸ்நபனம் பரம் விஜயதே ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸங்கீர்த்தனம் //
2. நாம்நாமகாரி பஹாதா நிஜஸர்வஶக்தி ஸ்தத்ரார்பிதா நியமித: ஸ்மரணே ந கால: / ஏதாத்ருஸ் தவ க்ருபா பகவன் மஹாபி துர்தைவும் ஈத்ருமஹிலாஜனி நானுராக: //
3. த்ருணாதபி ஸாந்திசேன தரோஹி ஸஹிஷ்ணுனா / அமானினா மானதேன கீர்த்தனீய: ஸதா ஹரி: //
4. ந தனம் ந ஜனம் ந ஸாந்தரி கலீதாம் வா ஜகதீஸ காமயே / மய ஜன்மனி ஜன்மனிஸ்வரே பவதாத் பக்தி: அனஹதுகீ த்வயி //
5. அயி நந்ததநுஜ கீங்கரம் பதிதம் மாம் விஷமே பவாம்புதென / க்ருபயா தவ பாதபங்கஜஸ்தீத தூளீ ஸத்ருஸம் விசிந்தய //
6. நயனம் கலதம்ருதாரயா வதனம் கத்கதருத்தயா கிரா / புளகைர்நிகிதம் வபு: கதா தவ நாம க்ரஹனே பவீஷ்யதி //
7. யுகாயிதம் நிமேஷனே சகாஷா ப்ராவ்ருஷாயிதம் / ஶான்யாயிதம் ஜகத்ஸர்வம் கோவிந்தவீரஹேண மே //
8. ஆஸ்லிஷ்ய வா பாதரதாம் பீனஷ்டு மாம் அதர்ஷனான்மர்மஹதாம் கரோது வா / யதா ததா வா விததாது லம்படோ மத்ப்ராணநாதஸ்து ஸ ஏவ நாபர: //

அம்ருதபானம் செய்வதற்காக தேவர்களும் அசரர்களுமாக சேர்ந்து மந்திர மலையை மத்தாகக்கொண்டு, வாசகி என்ற தேவலோக நாகத்தைக் கயிறாகவும் கொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்தனர். இவர்கள் கடையும்பொழுது, மலையானது மேலே எழும்பாமல் உட்கார்ந்து விட, பகவான் விஷ்ணு, கூர்ம ரூபம் தரித்து அமர, அதன் மேல் மந்திர மலையை வைத்து கடைய ஆரம்பித்தனர். முதலில் ஆலஹால் விஷம் உண்டாகவே தேவர்கள் அதைக் கண்டு பயந்துவிட்டனர். அதை பரமேஸ்வரன் குடித்துவிட்டார். அப்பொழுது உண்டான அமிர்தகலையான சந்திரனை பரமேஸ்வரன் சிரசில் வைத்துக்கொண்டார்.

மேலும் கடைந்தபொழுது உண்டான கொள்கீடுப மணியையும், தாமரையில் தோன்றிய மஹாலக்ஷ்மியையும் விஷ்ணு எடுத்துக் கொண்டார். மேலும் தோன்றிய கல்பக வருகஷத்தையும், காமதேனுவையும் இந்திரன் எடுத்துக்கொண்டார். கடைசியாக அமிர்த கலயத்துடன் தன்வந்திரி தோன்றினார். பொறுமையில்லாத அசரர்கள் அமிர்த கலயத்தை தன்வந்திரி கையிலிருந்து தட்டிப் பறித்துக்கொண்டனர்.

தேவர்கள், பகவான் விஷ்ணுவை தஞ்சமடைய, விஷ்ணு, மோகினி ரூபம் தரித்து அமிர்த கலயத்தைக் கைப்பற்றினார். தேவர்களையும், அசரர்களையும் ஸமபந்தியாக உட்கார வைத்து மோகினி அமிர்தம் பரிமாறுகையில், துஷ்டர்களான அசரர்களை ஏமாற்றி, ஸாதுக்களான தேவர்களுக்கு மட்டுமே அமிர்தத்தை பரிமாறினார். இதை எப்படியோ அறிந்த “ஸ்வர்பானு” என்ற அசரன் மட்டும் தேவ கோஷ்டியில் சேர்ந்து அமிர்தத்தையும் பருகி விட்டான். இதைக் கண்ட சூரியனும், சந்திரனும் மோகினியான விஷ்ணுவிடம் இவன் ஸ்வர்பானு என்ற அசரன் என்பதைக் காட்டிக் கொடுத்தனர்.

விளையாட்டாக விஷ்ணு தன்னுடைய சக்கரத்தால் அவனுடைய தலையை வெட்டினார். அமிர்தம் சாப்பிட்டவர்களுக்கு மரணம் ஏற்படாதல்லவா? ஆகவே, அவன் சாகவில்லை. சிரவினால் ராகுவாகவும், உடலினால் கேதுவாகவும் ஆன அவன் தேவர்களுடன் சென்றான். தேவர்கள் அவனை அசரன் என்று ஒதுக்கி வைத்தனர். இவன் அசர கோஷ்டியில் போனால் நயவஞ்சகன் என்று அவர்களும் ஒதுக்கி வைத்தனர்.

பிறகு அவன் பகவான் விஷ்ணுவை ஸரணம் அடைய, பகவான் விஷ்ணு அவனை ராகு, கேதுவாக ஆகாசத்தில் அமர்த்திவிட்டார். அவர்களும் வெட்கத்துடன் சாயா க்ரஹமாக ஸஞ்சரிக்கின்றனர். அசரனான ராகு தன்னை குரியன், சந்திரன் இருவரும் காட்டிக்கொடுத்ததால் அவர்களை அடிக்கடி பிடித்துத் துன்புறுத்துகின்றான். இவனுடைய தொந்தரவு தாங்காமல் குரியனும், சந்திரனும் ஆகாசத்திலிருந்து இறங்கி பூமியில் இரு குளங்கள் வெட்டி அதில் தனித்தனியாக ஓளிந்துகொண்டனர். பூமியை இருள் சூழ்ந்துவிட்டது. தேவர்கள் குரியனையும் சந்திரனையும் தேடினார்கள்.

அப்பொழுது பகவான் விஷ்ணு, குரியனையும் சந்திரனையும் வெளியில் வரச் சொல்லி அபயம் கொடுத்தார். நீங்கள் மீண்டும் ஆகாசத்தில் சஞ்சரிக்கலாம். உங்களுக்கு இனிமேல் ஆபத்து ஏற்படாது என்று அபயம் அளித்தார். ஆபத்து ஏற்பட்டாலும் உடனே உங்களை ரகஷித்து விடுகிறேன் என்றார் விஷ்ணு. அதனால்தான் இன்றும் விஷ்ணுவின் அனுக்ரஹ பலத்தால் குரியன், சந்திரன் இவர்களுக்கு ஆபத்து (க்ரஹனம்) ஏற்பட்டாலும் உடனே விலகிவிடுகிறது.

மேலும், பகவான் அவர்களை நோக்கி, நீங்கள் இருவரும் ஓளிந்திருந்த குளங்களுக்கு மத்தியில் என்னை ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜை செய்துவிட்டு செல்லுங்கள் என்றார். நான் இங்கு ஸர்வ ஸாந்தித்தியத்துடன் இருந்து உங்களை எப்படி சத்ருவின் அபாயத்தில் இருந்து காப்பாற்றினேனோ அதுபோல் என்னை ஸேவிக்க வருபவர்களையும் அவர்களுடைய சத்ருக்கள் உபாதையில் இருந்து காப்பாற்றுவேன் என்று அருளினார். மேலும் இவ்விரண்டு

தீர்த்தங்களும் உங்கள் பெயரால் சூரிய தீர்த்தம், சந்திர தீர்த்தம் என்று வழங்கப்படும் என்றார். சூரிய தீர்த்தத்தின் கரையில் ரக்தாக்ஷனும் (திருதெற்றியம்பலம்) சந்திர புஷ்கரணியில் மணிகூடநாதனும் (திருமணிக்கூடம்) என்ற இரண்டு கோவில்களும் நாங்கூர் திவ்ய தேசத்தில் அமைந்துள்ளன.

நாங்கூர் திவ்யதேசங்களில் ஒவ்வொன்றாக திருப்பணி செய்து வரும் நம் ஸ்வாமிகள், இந்த திருமணிக்கூடம் மிகவும் சிதிலமாய் இருப்பதைப் பார்த்து மிகவும் வருந்தமடைந்து பம்பாய் பூஞ்சான் G.K. ராமலூர்த்தி அவர்களிடம் தெரிவிக்க அவர் உடனே அந்தத் திருப்பணியை ஏகதேசமாக ஏற்றுக்கொண்டு ஸம்ப்ரோக்ஷனம் செய்து வைத்தார். மேற்படி ஸம்ப்ரோக்ஷனம், 24.08.2001-ல் மிகவும் விமரிசையாக வைணவர்களும், வேத விற்பன்னர்களும், திவ்யப்ரபந்த அதிகாரிகளும் கலந்துகொள்ள, எந்த ஒரு விக்னமும் இன்றி நடைபெற்றது.

(தொடரும்)
- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

பகவந்நாம ஐபம் செய்வதீனால் புண்யம் வருகின்றது என்பது நிச்சயம். அதைவிட ஸர்வ நிச்சயம் பலகேரடி ஜன்மாக்களில் செய்த புண்ணியத்தின் பலனாகத்தான் ஒருவருடைய நாவில் பகவந்நாமா வரும் என்பது.

- பகவந்நாம போதேந்தர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்

தியானம், நாமஜபம், ஆத்மவிசாரம் பேரன்ற ஸாதனைகளை பலகாலம் பழகி வந்தும், இகனால் எந்த ஒரு முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லையென்றால், “இவைகள் எல்லாம் வீண். இவைகளினால் எந்தப் பலனும் கிடைக்கப் போவதில்லை” என்ற அலும்பு தேரன்றும்.

ஆனால், இதே மார்க்கங்களைப் பின்பற்றி அதன் மூலம் உயர்ந்த நிலையை அடைந்து இன்றைக்கும் வரழந்துவரும் பெரியேர்களைப் பர்க்கும்பொழுதுதான் மார்க்கத்தில் தவறு இல்லை, தவறு நம்மிடம்தான் உள்ளது என்பது புலனாகும்.

- பூஞ்சா ஸ்வாமிகள்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்

கேள்வி : உபநயன காலத்தில் ப்ரஹ்மசாரியின் கையில் ஒரு தண்டம் கொடுக்கின்றார்களே! அதற்கான காரணம் என்ன?

பதில் : இப்பொழுது உபநயன காலத்தில் மட்டும் தண்டம் கொடுப்பது என்பது வழக்கமாகி விட்டது. ஆனால், ப்ரஹ்மசாரி எப்பொழுதும் கையில் தண்டம் வைத்திருக்க வேண்டும். ப்ராஹ்மண ப்ரஹ்மசாரிக்கு பலாச தண்டம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஞானத்தை வளர்க்கக்கூடியது. வைச்ய ப்ரஹ்மசாரிக்கு அத்தீ தண்டம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது அன்ன ஸம்ருத்தியை கொடுக்கக் கூடியது. கஷத்ரிய ப்ரஹ்மசாரிக்கு அஸ்வத்த தண்டம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வீர்யத்தை வளர்க்கக்கூடியது.

கேள்வி : தற்பொழுது மழுக்காக தஸ்களுடைய ஆஸ்ரமத்தில் அகண்ட நாமஸங்கிர்த்தனம் நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். இதை என்னுடைய நண்பர் ஒருவரிடம் தெரிவித்தேன். அதற்கு அவர் இதனால் எல்லாம் மழு வராது. கார்சிண்டி என்று ஒன்று உள்ளது. அதைச் செய்தால்தான் மழு வரும் என்கின்றார். இதற்கு தஸ்களுடைய பதில் என்ன?

பதில் : வைத்தீக மார்க்கத்தை ஆஸ்ரயிப்பவர்கள் அவர்களுடைய ப்ரார்த்தனைகள் நிறைவேற அந்த மார்க்கத்தையே ஆஸ்ரயிக்கின்றனர். ஆகவே, வைத்தீகமுறைப்படி கார்சிண்டி, வருண ஜபம் போன்றவற்றை செய்கின்றார்கள். பாகவதோத்தமர்கள், அகண்ட நாமகீர்த்தனம் செய்கின்றனர். மற்றும் சிலர் தங்கள் ப்ரார்த்தனைகள் நிறைவேற கடுமையான வ்ரதங்களை மேற்கொள்கின்றனர். கிராமப்புறங்களில் பலர் தங்கள் முன்னோர்கள் தொன்றுதொட்டு செய்து வரும் சில பரிகாரங்களைச் செய்து பார்க்கின்றார்கள். சிலர் தேவாலயங்களில் விசேஷமான அபிஷேகங்களைச் செய்கின்றனர். அவரவர்களுடைய ப்ரார்த்தனைகள் நிறைவேற அவரவர்களுக்கு முடிந்த, தெரிந்த வழிகளில் எல்லாம் முயற்சி செய்கின்றார்கள்.

கேள்வி : வேதத்தீர்கு மற்ற பெயர்கள் என்ன?

பதில் : வேதத்தீர்கு, ஸ்ருதி, ஆம்னாயம், நிகமம் என்ற பெயர்கள் உண்டு. தரயீ என்றும் கூறுவார்கள்.

கேள்வி : வேதம் என்றால் என்ன பெருள்?

பதில் : வேதம் என்றால் ஞானம் என்று பொருள்.

கேள்வி : அதர்வண வேதத்தீல் பல மந்திரங்கள் இருப்பதாகவும் அவைகளை ஜபம் செய்வதீன் மூலம் பலருக்கு பல இன்னல்களை செய்யமுடியும் என்று கூறுகிறார்களே! ‘மாஹிம்ஸி:’ (யாருக்கும் துன்பம் வீணைவீக்காதே) என்று கூறிய வேதமே பிறருக்கு துன்பங்களை வீணைவீக்கக் கூடிய மந்திரங்களை சொல்லவாமா?

பதில் : நாம் இன்று பல விஷயங்களை மிகவும் தவறுதலாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளதே இத்தகைய கேள்விக்கு காரணம். ஞான ப்ராதனமாக இருக்கக்கூடிய கீதையிலேயே பகவான்

‘பரித்ரங்களை ஸாதானாக வீணாஸாய சதுஷ்க்ருதாஸ் /
தர்ம ஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாழி யுகே யுகே //’

என்கின்றார். அதாவது ஸாதுக்களை ரக்ஷித்து, துஷ்டர்களை அழித்து, தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதாரம் செய்வேன் என்கின்றார். அதாவது, தர்மத்தீர்கு எப்பொழுதெல்லாம் ஹானி ஏற்படுகின்றதோ அப்பொழுதெல்லாம் வருவேன் என்கின்றார். இதில், ஸாதுக்களை ரக்ஷித்து என்று மட்டும் கூறாமல், பகவான் துஷ்டர்களை அழித்து என்று கூறுகின்றார். காரணம் என்ன?

ஸாதுக்களை ரக்ஷித்து தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டும் என்றால் அதற்கு இடர் செய்யும் துஷ்டர்களை அழித்தால்தான் தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க முடியும். மஹரிஷியான விஸ்வாமித்ரர், தான் செய்யும் யாகத்தீர்கு இடையூறுகளை விளைவிக்கக்கூடிய அரக்கர்களை அழிக்க ராம வகும்மனர்களை அழைத்துச் செல்லவில்லையா? அப்பொழுதுதானே ராமரும் தாடகையை அழித்தார். தண்டகாரண்யத்தில் ராமர் பல மஹர்ஷிகளின் வேண்டுகோளின்படி பல அரக்கர்களை அழிக்கவில்லையா! தர்மத்தீர்கு இடையூறாக இருக்கும் துஷ்டர்களை அழித்தால்தான் தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க முடியும்.

தெய்வங்களே கூட கைகளில் பல ஆயுதங்களுடனே உள்ளன அல்லவா! இது ஹிம்ஸை ஆகாது.

உலகத்தில் பலவான்தான் பிழைக்கின்றான். இது இயற்கை. நாம் சாப்பிட்டு இலைகள் சிலவற்றை வாசலில் போட்ட உடனே ஒரு நாய்க்கூட்டம் ஓடி வரும். அதில் குண்டான நாய், மற்ற நாய்களைத் துரத்திவிட்டு தான் மட்டும் உண்ணும். சோப்ளாங்கியான நாய்கள் ஒதுங்கிவிடும். காட்டில் சிறுத்தை வேட்டையாடி ஒரு உணவைக் கொண்டு வரும். புலியோ, சிங்கமோ இதைப் பார்த்துவிட்டால் இரையை விட்டு விட்டு சிறுத்தை ஓடி விடும். உலகத்தில் எல்லா இனங்களிலும் பலவான்தான் பிழைப்பான்.

கஷத்ரியர்களுக்கு புஜபலமே பலம். ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தவம்தான் பலம். தவம் என்பது நியமங்களுடன் அதற்குரிய மந்திரங்களை ஆவர்த்தி செய்வதே! லோக கேஷமத்திற்காக தேவதைகளிடம் நியமங்களுடன் அதற்கான மந்திரங்களை ஓதி ப்ரார்த்திக்கின்றனர். அப்படி செய்யும் பொழுது அவர்களுக்கு ஏற்படும் இடர்களை அவர்களேதான் போக்கிக் கொள்ளவேண்டும். எப்படிப் போக்கிக்கொள்வது? மந்திரங்களினால் போக்கிக்கொள்வது தான் அவர்களுடைய வழி. அதற்கான பல மந்திரங்கள் வேதத்தில், அதுவும் ப்ரதானமாக அதர்வண வேதத்தில் உள்ளது.

ப்ராஹ்மணர்கள் இத்தகைய மந்திரங்களினால் நல்லவர்களுக்கும் தீமை செய்துவிட மாட்டார்கள் என்பது என்ன நிச்சயம் என்ற கேள்வியை நீங்கள் கேட்கலாம். இன்றும் ராணுவ அதிகாரிகளின் கையில் பல ஆயுதங்கள் இல்லையா? அதுபோல் காவல்துறையினர் கைகளில் பல சக்தி மிகக் நவீன, ஆழிக்கும் சக்தி கொண்ட கருவிகள் இல்லையா? அவர்கள் அதை அப்பாவிகள் மேல் ஒருகாலும் ப்ரயோகிப்பது இல்லை அல்லவா! சட்டத்தை மீறுபவர்கள் மீதுதான் ப்ரயோகிப்பார்கள் அல்லவா? அதுபோல்தான் இதுவும்.

ராணுவத்தினரோ, காவல்துறையினரோ, தங்கள் ஆயுதங்களை தவறாகப் பயன்படுத்தினால் சட்டம் அவர்களை தண்டிக்கும். ஆனால், இவர்கள் மந்திரங்களைத் தவறாகப் ப்ரயோகப்படுத்தினால்

இவர்களை யார் தண்டிப்பார்கள் என்ற ஒரு கேள்வி நீங்கள் கேட்கலாம். ராணுவத்தினரும் காவல் துறையினரும் Social lawக்குத்தான் கட்டுப்பட்டவர்கள். ஆனால் தபஸ்விகளோ, eternal lawக்கு கட்டுப்பட்டவர்கள். இவ்வளவு இருந்தும் இதை துஷ்டர்கள் மேல் கூட ப்ரயோகிக்க இஷ்டமில்லாததால் தான், இன்று இந்த அதர்வண வேதமும் அந்த மந்த்ரங்களும் நடைமுறையில் இல்லை. வரிம்ஸையினால்தான் அஹிம்ஸையை ஸ்தாபிக்க முடியும்.

கேள்வி : ஸ்ரீ ச்ருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் ஏகாக்ரமான பக்தி செய்தால் போதும். மற்ற எந்த தேவதைகளையும் ஆராதிக்க வேண்டிய அவச்சயம் இல்லை என்று கூறும் நீங்கள் சிலருக்கு அவர்களுடைய சிரம நிவர்த்திக்காக சில பரிகாரங்களையும் சொல்வது ஏன்?

பதில் : எத்தனை சிரமம் வந்தாலும் அதைப் பாராட்டாமல் பக்தன் தன்னுடைய உபாசனா மூர்த்தியிடம் மேலும் தீவிரமான பக்தி செய்ய வேண்டும். ஆனால், அத்தகைய அதிகாரிகளாக இல்லாதவர்கள் தங்களுடைய சிரமங்களை போக்கிக்கொள்ள விரும்பினால் அதற்கான பரிகாரங்களை செய்துகொள்கின்றனர். உபாஸகன் பல தெய்வங்களை ஆராதனை செய்வது அவனுடைய இஷ்ட தெய்வத்தின் மேல் உள்ள தீவரத்தை குறைத்து விடும்.

கேள்வி : எனக்குத் தெரிந்த ஒரு ஸ்வாமிகள், இன்றைய நாட்டு நிலைகளுக்கு அவ்வப்பொழுது தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து அறிக்கைகள் வீடுகீன்றார். பேசாமல் அவர் நடுநிலை வகீத்தால் என்ன?

பதில் : எதிலும் ஸம்பந்தப்படாமல் இருப்பது என்பது நீங்கள் சொல்வது போல் ஒரு நடுநிலைமை ஆகாது. இன்றைய காலகட்டத்தில் பலர் நடுநிலைமையை இப்படித்தான் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு உள்ளனர். தனக்கு சரி என்று பட்டதை யாருக்கும் எதற்கும் பயப்படாமல், அதனால் வரும் பாதிப்பையும் யோசிக்காமல், எந்தவித விருப்பு, வெறுப்பு இல்லாமல் தெரிவிப்பதற்குத்தான் நடுநிலைமை என்று பெயர். எதிலும் பட்டுக்கொள்ளாமல் போவதற்கு கோழைத்தனம் என்று பெயர்.

கேள்வி : புராண ப்ரமாணம் என்றால் என்ன?

பதில் : வேத மந்திரங்களையும், வேதம் விதித்துள்ள கிரியைகளையும் பின்பற்றி தங்களுடைய ப்ரார்த்தனைகளை நடத்திக்கொள்வது வைத்தீக ப்ரமாணமாகும். அதுபோல், குழந்தை பாக்கியம் வேண்டியவர்கள் ‘பயோ விரதம்’ இருக்கலாம். இதற்கு என்ன ப்ரமாணம் என்றால் பதினெட்டு புராணங்களில் ஒன்றான பூர்மத் பாகவதமே ப்ரமாணமாகும். அதுபோல் விவாஹம் ஆக வேண்டிய பெண்கள்,

**‘காத்யாயதீ மஹாயே மஹாயோகின்யதீஸ்வரி /
நந்தகோபஸாதம் தேவீ பதிழ் மே குரு தே நம: //**

என்ற பாலோகத்தைச் சொல்லலாம். இதற்கும் பாகவதமே ப்ரமாணமாகும். புராணங்கள் விதித்த அடிப்படையில் காரியங்களைச் செய்வது புராண ப்ரமாணமாகும்.

ஸ்ரீ மஹாபிரியவாரின் பரமபக்தரும் நம்முடைய ஸங்கத்தைச் சேர்ந்தவருமான தீருவெற்றியூர் வீஸ்வநாதன் அவர்கள், ஸமீபத்தில் மீஞ்சுர் அருகில் உள்ள நெய்தவாயில் என்ற கிராமத்தில் ஒரு சிறிய நிலம் வாங்கி அதில் ஒரு சிறு குடில் அமைத்துள்ளார். அதை பார்வையிட அவர் அழைத்திருந்தால் சென்ற சனிக்கிழமை அன்று அங்கு சென்றிருந்தேன். அந்த கிராமத்தில் உள்ள ஸுந்தரராஜ பெருமான் கோயிலுக்கும், திரிபுரஸூந்தரி ஸமேத அக்னீஸ்வரர் கோயில் கொண்டுள்ள சிவன் கோயிலுக்கும் சென்றிருந்தேன்.

சிதம்பரத்தில் உச்சி காலத்தில் ரத்ன ஸபாபதிக்கு அபிஷேகம் செய்து முடித்து பிறகு கதவுகளை எல்லாம் அடைத்து விட்டு (ஒரு கதவை மட்டும் திறந்து வைத்துவிட்டு) கற்பூர ஹராத்தி செய்வார்கள். ஸவாயிக்கு மின்புறம் கற்பூரம் காண்மிக்கும்பொழுது அந்த ரத்னஸபாபதிஸ்வரர் ஜ்வலிப்பது பார்ப்பதற்கு அழூர்வமாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருக்கும்.

அதுபோலவே, இந்த அக்னீஸ்வரர் கோயிலில் உள்ள சிவலிங்கத்திற்கு மின்புறமாக கற்பூரம் காண்மிக்கையில் இந்த பெயருக்கேற்றார் போல் ஜ்வலிக்கின்றது. பார்ப்பதற்கு மிகவும் ஆச்சர்யமாக உள்ளது. சென்னைக்கு ஸமீபத்தில் அதுவும் ஒரு சிறிய சாதாரண கிராமக் கோயிலில் இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த ஸிங்கம் உள்ளது மிகவும் அழூர்வமாக உள்ளது. சென்னைக்கு ஸமீபத்தில் உள்ளதால் அனைவரும் சென்று தர்சனம் செய்யலாமே என்பதற்காக இவ்விஷயத்தைத் தெரிவித்தேன்.

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

வேத கதைகள் - 52

- தர்மஜ்ஞர், வாங்முக ஸார்வபெளம், மேலக்காவேரி
ப்ரஹ்மஸீ பஞ்சாபகேஸ ஶாஸ்திரிகள்

பரிதிகள்

இரு ஸமயம், தேவர்கள் அக்னியை ஹெளத்ரம் செய்வதற்கு ரித்விக்காக வரித்தார்கள். யாகத்தில் ரிக்வேதத்தில் கூறப்பட்ட மந்த்ரங்களைக் கூறி, யாகத்திற்கு வருமாறு தேவர்களை அழைப்பவன் ஹோதா எனப்படுகிறான். அவனுடைய செயலுக்கு ஹெளத்ரம் எனப்பெயர். அப்பொழுது அக்னி, இந்த ஹெளத்ரம் என்ற இந்த செயலை நான் செய்ய விரும்பவில்லை என்றார்.

“யாகங்களில் அளிக்கப்படும் ஹவிஸ்யுக்களை தேவர்களுக்கு கொண்டுபோய் கொடுப்பது என்ற காரியத்தை நான் செய்கிறேன். ஆதலால், நான் தேவர்களுக்கு தூதனாக இருக்கிறேன். ஆதலால் ஹெளத்ரம் செய்ய முடியாது” என்று கூறினார் அக்னி. அப்பொழுது தேவர்கள் அக்னியை வற்புறுத்தினர். இதைக் கேட்ட அக்னியானவர், “என்னைச் சுற்றி மூன்று பக்கங்களிலும் மறைவு ஏற்படுத்துங்கள். அப்படி ஏற்படுத்தினால் நான் இரண்டு காரியங்களையும் செய்கிறேன்” என்று கூறினார். தேவர்களும் அவ்விதமே! என்று கூறி மூன்று பக்கங்களிலும் மறைவு ஏற்படுத்தினர். இவைகள் தான் பரிதி எனப்படுகின்றன.

அப்பொழுது அக்னி, “யாகத்தில் வெளஷிட் என்று கூறப்படுகின்ற வஷ்ட்காரமானது வஜ்ரத்திற்கு ஒப்பானது. அந்த வஜ்ரத்தைக் கண்டு நான் பயப்படுகின்றேன். இந்த வஜ்ரமான வஷ்ட்காரமானது என்னைத் தாக்காமல் இருக்கட்டும். அதற்காகத்தான் மூன்று பக்கங்களிலும் பரிதி என்ற மறைப்பை ஏற்படுத்துங்கள்” என்று வேண்டினார். பரிதி போடுவதால் வஜ்ரமானது அக்னியை தாக்கவில்லை. உடன் அந்த வஷ்ட்கார தேவதையானது, தேவர்களைப் பார்த்து வேண்டியது. யாகத்தில், ஒரு பராவய, அஸ்து ஸ்ரெளஷிட், யஜ யே யஜாமஹே வெளஷிட் என்ற மந்திரங்கள் முக்கியமானவைகள். இவைகள் இல்லாமல் யாகம்

செய்யமுடியாது. இந்த எல்லா மந்திரங்களுக்கும் தேவதை உண்டு. யாகங்களால் ஹோமம் செய்யும் பொழுது மறைவுக்காக போடப்பட்ட பரிதிகளுக்கு வெளியில் ஹவிஸ் விழுந்தால் அது எங்களுக்காக ஹோமம் செய்யப்பட்டதாக என்று இந்த மந்த்ர தேவதைகளை வேண்டினார்.

ஆதலால், பரிதிக்கு வெளியில் விழுந்தால் அதை எடுத்து அக்னியில் போடக்கூடாது. அது இந்த தேவதைகளுக்கு ஹவிஸ்ஸாக ஆகிறது. வெளியில் விழுந்தாலும் அந்த ஹவிஸ்ஸால் வஷ்ட்காரம் முதலிய மந்த்ரங்களின் தேவதைகளை திருப்தி அடைகின்றனர். இந்த வரலாறு, பாதபத ப்ராஹ்மணத்தில் ஜந்தாவது அத்யாயத்தில் நான்காவது ப்ராஹ்மணத்தில் உள்ளது. இதன் வரலாறு க்ருஷ்ண யஜுர்வேதத்தில் வேறுவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒரு ஸமயம், சந்திரஸோகரபாரதி ஸ்வாமிகள் பெங்கனூர் சங்கர மடத்தில் தங்கி விவேக குடாமணி என்ற ஆச்சார்யராளின் வேதாந்த க்ரந்தத்தை உபன்யசத்து வந்தரார்கள். உபன்யாசம் யூர்த்தியாகி அவர் கிளம்பும்பொழுது அவரிடம் ஒருவர் வந்து தாங்கமாட்டாமல் அழுதனர். ஸ்வாமிகள் அவர் அழுவதற்கான காரணத்தைக் கேட்க, தங்களுடைய உபன்யாசத்தை கேட்டதால் தங்களை சில தினங்களாக தரிசித்ததாலும் என்னால் தங்களுடைய பிரிவைத் தாங்கமுடியவில்லை. அதான் அழுகின்றேன் என்றார்.

அதற்கு சந்திரஸோகரபாரதி ஸ்வாமிகளே, இதுநாள் வரை குறு என்பவர் சரீரமல்ல என்பதை திரும்பத் திரும்ப உறைத்து வந்தேன். ஆனால், இப்பொழுது என் சரீரத்தின் பிரிவை நீண்டது அழுகின்றாய். உனக்கு யரியும்படி உபன்யாசம் செய்யாததற்காக நான் தான் அழுவேண்டும். நீ அழுதே என்றார்.

எப்பொழுதெல்லாம் உலகில் சண்டை வருகிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் இல்லாம் மதமும், எப்பொழுதெல்லாம் பஞ்சம் ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் கீறில்குவ மதமும் பரவியிருப்பதை நாம் கரண்ஸரம்.

- ஸ்ரீ காஞ்சி மஹாஸ்வாமிகள்

எந்தரோ மஹானுபாவு - 42

ஜபமோ, தவமோ, பஜனமோ, பூஜையோ, லெளகீக் அல்லது பாரமார்த்திக் கர்மங்களோ யாவற்றிற்கும் நம்பிக்கைதான் முக்கியம். யாருக்கு எப்படி விஸ்வாசம் இருக்கிறதோ அப்படியேதான் பலனும் கிடைக்கும். தீவிர நம்பிக்கை இருந்தால் எதுவும் நடக்கும். இந்த நம்பிக்கையின் தீவிரத்தினால்தானே மீரா அருந்திய விஷமும் அமிர்தமாகியது! நாமதேவர் கற்சிலையான மூர்த்திக்கு உணவு ஊட்டினார்! இவை எல்லாம் பக்தர்களின் த்ருட விஸ்வாசத்தின் பெருமையாகும். அதுபோல், ஹரிதாஸருக்கு பகவானின் நாமத்தில் இருந்த த்ருட விஸ்வாசத்திற்கு எல்லையே கிடையாது.

துருவன், ப்ரஹ்லாதன் ஆகியோரின் நாமநிஷ்டை வேண்டுமானால் புராண காலத்தில் நடந்தது என்று கூறலாம். ஆனால், ஹரிதாஸருடன் கூட இருந்தவர்கள் எழுதி வைத்துள்ள, அவரது நாமநிஷ்டையைப் பற்றிய விவரங்கள் சமார் 500 வருஷங்களுக்கு முன் நடந்தது தானே! இப்பேர்ப்பட்ட நிஷ்டை இல்லாவிடில் அவருக்கு நேர்ந்த சோதனைகளை ஸாதாரண மனுஷ்யரால் தாங்க முடியுமா? ஆண்டவனும் அவர்களுக்கு இப்படி சோதனைகளை ஏற்படுத்தி அவர்களைப் பெருமைப்படுத்துகிறான் அல்லவா!

தன்னை சோதிக்க வந்த வேசிக்கு நற்கதி அளித்து தன் குடிலில் அமர்த்தியின், அங்கிருந்து கிளம்பி அத்வைதாசார்யரின் ஸத்ஸங்கத்துக்கு வந்த ஹரிதாஸ், சாந்திபூருக்கு அருகில் புலியா என்ற கிராமத்தில் ஒரு சிறிய குடிசையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஏகாந்தத்தில் வசிக்கலானார். இரவும், பகலும் பகவானின் நாமங்களை உரக்கச் சொல்லிக் கொண்டு பொழுதைக் கழித்தார். அப்பொழுது இல்லாமிய மதம் தேசம் முழுவதும் தீவிரமாக ப்ரசாரம் செய்யப்பட்ட காலம். வங்காளத்தில் முகம்மதியர்களின் பலம் தீவிரமாகவே இருந்தது. யாரும் இல்லாமிய மதத்திற்குப் புறம்பாக ஏதும் பேசமுடியாது. மதப்ரசாரத்திற்காக ஆங்காங்கு காஜிகள் இருந்தனர். இவர்களே பாதுஷாவைப் போல் கடுமையாக நடந்துகொள்வார்கள்.

ஹரிதாஸரது ஓங்கி வளரும் புகழைக் கண்டு பொறாமை அடைந்து புலியா கிராமத்து காஜி, ஹரிதாஸ் முஸல்மானாக இருந்து கொண்டு ஹிந்து கடவுளின் நாமங்களைச் சொல்வது இஸ்லாமிய மதத்துக்கு விரோதமான காரியம். எனவே அவரை தண்டிக்க வேண்டும் என்று பாதுஷாவிடம் புகார் செய்து அவரை கைது செய்ய ராஜாவின் ஆஜ்ஞை பெற்று அவர்களது மதத் தலைவர் முன் தண்டனைக்காகக் கொண்டு நிறுத்திவிட்டார்.

நீதிபதி ஸ்தானத்தில் இருந்த முகம்மதிய மலுக்பதிக்கு ஹரிதாலின் தேஜஸைக் கண்டு ஸ்வபாவமாகவே அவரிடம் ப்ரேமை பொங்கியது. அவருடன் தயையுடன் பேசலானார். “அப்பா ஹரிதாஸ்! நீ ஜன்மத்தால் முஸல்மான். நீ ஏன் மற்ற மத வழிகளில் செல்கிறாய்? முக்திக்கு வழி இஸ்லாமிய தர்ம வழிகளில் செல்வதுதான். எனக்கு உன்னிடம் ஏதோ கருணை உண்டாகிறது. நீ இப்பொழுதாவது அல்லாவிடம் சரணடைந்து உன் அபராதங்களுக்கு மன்னிப்புக் கேள்” என்றார்.

ஹரிதாஸரும், “நீங்கள் சொல்வது உங்களது விஸ்வாசத்தின்படி சரியாக இருக்கலாம். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தனித்தனி விஸ்வாசம் இருக்கும். அதன்படிதான் அவனால் நடக்க முடியும். மற்றவர்களது பலாத்காரத்தினால், கோழைதான் நம்பிக்கையை இழப்பான். இப்படிப்பட்ட கோழைகளுக்கு பரமாத்மா ஒரு பொழுதும் கிடைக்க மாட்டான். நீங்கள் சொல்வது உங்களது விஸ்வாசத்தின்படி சரிதான். ஆனால் தண்டனைக்குப் பயந்து, நான் நாமகீர்த்தனத்தைக் கைவிட்டேனானால் எனக்குப் பாவம்தான் கிடைக்கும். எனக்கு ஸ்வபாவமாக பகவன்நாமத்தில் இருக்கும் ருசியை என்னால் விட முடியாது” என்று கூறினார்.

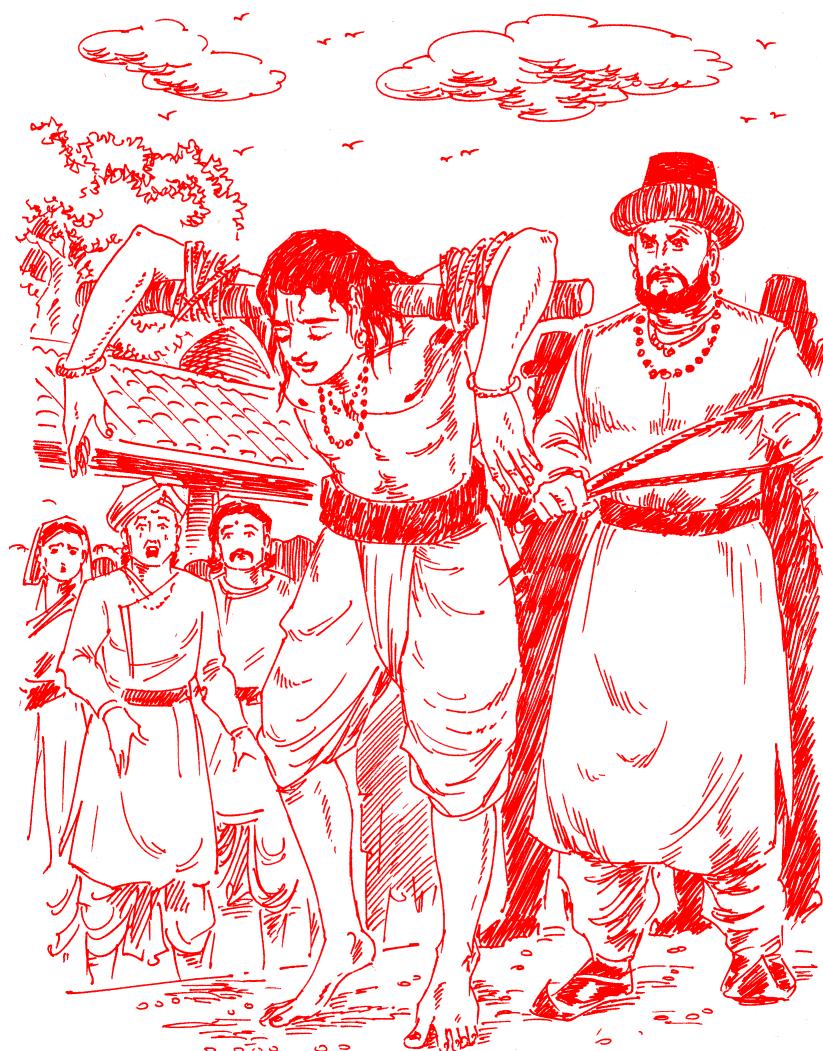
இப்படிப்பட்ட பதிலைக் கேட்ட மலுக்பதியின் மனம் கரைந்தது. “எனக்கு நீ சொல்வது புரியவில்லை. ஹிந்துக்களுக்கு வேண்டுமானால், நீ சொல்வது சரியாக இருக்கலாம். நீயோ முஸல்மான். உனது விஸ்வாசமும் முஸ்லீம் மதத்திற்கு ஏற்பதானே இருக்க வேண்டும்!” என்றார்.

ஹரிதாஸர் அதற்கு “தலைவரே! விஸ்வாசம் என்பது ஒருவரது அதீனத்தில் இருக்கும் விஷயமில்லையே! பூர்வ ஸம்ஸ்காரங்களின்

பலனாகத்தான் அது ஏற்படுகிறது! எனக்கு பகவன்நாமத்தில்தான் விஸ்வாசம் ஏற்படுகிறது. யாராவது ஒரு ஹிந்து மனம் மாறி, மூஸ்லீமாக மாறினால் நீங்கள் அவனை தண்டிப்பதில்லையே! ஹிந்துவாகவே இரு எனக் கட்டாயப்படுத்துவதில்லையே! ஹிந்துக்கள் தர்மத்தை விட்டு மூஸ்லீமாக மாறுவது அவர்களது ஸ்வதந்திரம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் நீங்கள், மூஸ்லீமுக்கும் அந்த ஸ்வதந்திரத்தை அளிக்க வேண்டாமா?” என்றார். ஹரிதாஸரின் நியாயமான வாதத்தைக் கேட்ட நீதிபதி மேற்கொண்டு பேசுமுடியாமல் திண்றினார்.

புலியா கிராமத்து காஜி இந்த ஸமயத்தில் எழுந்திருந்து, “இதெல்லாம் ஒன்றும் கேட்கத் தேவையில்லை. இல்லாம் தர்மத்திற்கு விருத்தமாக நடப்பவனை தண்டிக்க வேண்டியது உங்கள் கடமை. எனவே ஹரிதாஸ் இனி இல்லாமிய மத நூல்களைத்தான் படித்து ஒது வேண்டும். இல்லையேல் தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவரே முடிவு செய்யட்டும்” என்றார். பாவம் நீதிபதி. அவரால் காஜிக்கு எதிராகவோ, மதத்திற்கு எதிராகவோ ஏதும் கூற முடியவில்லை! ஹரிதாஸரையும் தண்டிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஹரிதாஸரோ நிர்ப்பயமாக, “நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிட்டேன். எப்பேர்ப்பட்ட தண்டனைக்கும் பயந்து நான் நாமஸங்கீர்த்தனத்தை விடமாட்டேன். என் சரீரத்தை துண்டம் துண்டமாக்கினாலும் உயிர் உள்ளவரை ஹரிநாமத்தை விடமாட்டேன். என்ன தண்டனை வேண்டுமானாலும் கொடுங்கள்” என்று சொன்னார்.

இதைக்கேட்ட நீதிபதி குழப்பத்திற்குள்ளானார். ஹரிதாஸருக்கு என்ன தண்டனை தருவது என குழம்பி காஜியை நோக்கினார். காஜி, “ஹாஜார்! இதுதான் முதல் முறையாக இப்படி நேர்ந்துள்ளது. இவனுக்குக் கொடுக்கும் தண்டனையைக் கண்டு இனி யாரும் இப்படிப்பட்ட தவறை செய்யத் துணியக்கூடாது! அப்படி ஒரு தண்டனையை அளிக்க வேண்டும். இவரை சவுக்கால் அடித்துக் கொண்டே 22 கடை வீதிகளிலும் இழுத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டும். சவுக்கடியால் இவனது உயிர் பிரிய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மற்றவர்களும் இப்படி தவறு செய்ய மாட்டார்கள்” என்றான்.

வேறுவழியின்றி முலுக்பதியும் இந்த தண்டனையை தனது தீர்ப்பாக எழுதிவிட்டார். கசையடி கொடுக்கும் வேலைக்காரர்கள் ஹரிதாஸரைக் கட்டி அவரது முதுகில் சவுக்கால் அடித்த வண்ணம் அவரை வீதிகளில் இழுத்துச் சென்றனர். இடைவிடாது விழும் சவுக்கடியால் ஹரிதாஸரது கோமளமான மேனியின் தோல் கிழிந்து ரத்தம் ஆறாக ஓட ஆரம்பித்தது. அப்படியும் கருணையின்றி அந்த காயங்கள் மீதே சவுக்கடி விழுந்து கொண்டிருந்தது. ஹரிதாஸரது முகமண்டலத்திலிருந்து இனிமையான ஹரிநாமமே ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அவருக்கு சிறிதும் வேதனை ஏற்பட்டதாகவே தெரியவில்லை.

இந்த கோரமான காட்சியைப் பார்க்கச் சகிக்காமல் கடைத் தெருவில் மக்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டனர். சிலர் விக்கி விக்கி அழுதனர். ஆனால், ஹரிதாஸர் முகத்திலிருந்து வலியினாலோ, வேதனையினாலோ ஒரு சிறிய முனகல் சப்தம் கூட வரவில்லை. ஆனந்தமாக க்ருஷ்ண கீர்த்தனம் செய்துகொண்டு வேலைக்காரர்களுடன் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார். அனைத்து தெருக்களிலும் அழைத்துச் சென்று கசையடி கொடுத்தாகிவிட்டது. சர்ரம் ரணத்தினால் ரத்த வெள்ளமாகிவிட்டது. ஆயினும் ஹரிதாஸரது உயிர் பிரியவில்லை.

வேலைக்காரர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, “இப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதனை நாங்கள் கண்டதே இல்லை. சாதாரணமாக பத்து இருபது கசையடியிலேயே மனிதர்கள் இறந்து விடுவார்கள். சிலர் ஜந்து பத்து அடிகளிலேயே மூர்ச்சை அடைந்து விடுவார்கள். இப்படி கணக்கின்றி அடித்தும் இவர் ‘ஆ’ என்ற ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லையே! இவரது உயிர் போகவில்லை என்றால் எங்களுக்கு தண்டனை கிடைக்குமே! இவர் கூறும் நாமத்தின் ப்ரபாவம்தான் இவரைக் காக்கிறது. நாமும் இவரையே சரணடைவோம் என்று நினைத்து ஹரிதாஸரிடம், ‘நாங்கள் என்ன செய்ய’ என்று கேட்டனர்.

(தொடரும்)

ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஸ்னாதனப் புதிர் - பகுதி - 6

தொகுப்பு : “ஆத்ரேயன்”, சென்னை.

1. த்ருவ சரித்ரம் பாகவதத்தில் எங்கு கூறப்பட்டுள்ளது?
2. ப்ரியவர்த்தனின் பேரனான நாபியின் பிள்ளையின் பெயர் என்ன?
3. ப்ருகு வம்சத்தினர், கர்ம காண்டத்தில் சிறந்தவர் - இவர் யார்?
4. கபிலர் யாருக்கு ஆத்ம அனுபவத்திற்கான பாதைகளை விவரித்தார்? அவைகள் எங்கு காணப்படுகின்றன. பதஞ்சலி யோக ஶராஸ்த்ரத்தில் கூறியிபடி அஷ்டாங்க யோகங்களை எங்கு விவரிக்கிறார்?
5. ஜிடபரதரின் தந்தையின் பெயர் என்ன? ஜிடபரதர் யாரை மனம் செய்துகொண்டார்?
6. நாரதர், ப்ராசீனப்ரஹிலிற்கு எங்கு சென்று தவம் செய்யுமாறு கூறினார்? ப்ராசீனப்ரஹிலிற்கு எத்தனை குழந்தைகள்?
7. பர்க்ஷித்ராஜா வேட்டையாட சென்ற காட்டில் தாகத்தால் தவித்தபோது என்ன செய்தான்?
8. த்ருவனுடைய வம்சத்தில் வந்த ராஜா அங்கனின் பிள்ளை யார்?
9. தாகத்திற்கு தண்ணீர் கேட்ட பிறகும், முனிவரிடம் எந்தவித சலனமும் இல்லாததால் கோபம் கொண்ட ராஜா பர்க்ஷித் என்ன செய்தான்?
10. கொடுங்கோல் அரசனான வேனன், முனிவர்களால் சபிக்கப்பட்டு சடலமான பிறகு அவன் தாயார் சுனிதா அந்த சடலத்தை என்ன செய்தான்?
11. தனது தந்தைக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைப் பார்த்து கோபம் கொண்ட முனிகுமாரன் மஹாராஜாவான பர்க்ஷித்திற்கு என்ன சாபம் கொடுத்தான்?
12. சடலமான வேனனின் துடையைக் கடைந்தபொழுது யார் வந்தார்?
13. எல்லாவற்றையும் துறந்த மஹாராஜா பர்க்ஷித், நதி தீர்த்தில் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருந்து ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை நினைத்த நிலையில் இருந்தபொழுது யாரைப் பார்த்தார்?
14. வேனனின் சடலத்தில், புஜங்களின் மேல் பாகங்களைக் கடைந்த பொழுது யார் யார் வந்தார்கள்?

ஸ்னாதனப் புதிர் பகுதி - 6க்கான பதில்களை
அக்டோபர் 25-ந் தேதிக்குள் அனுப்பவேண்டும்.

ஸனாதனப் புதிர் - 5க்கான பதில்கள்

1. ஸரஸ்வதி நதிக்கரையில், நாரதர், வாஸுதேவனின் லீலைகளைப் பற்றி பாகவதம் எழுத சொன்னார்.
 2. ஹரித்வார்
 3. ருசி
 4. பிந்துசரஸ் என்ற தீர்த்தத்தில், மனுவை
 5. தேவஹுதி
 6. வராஹ அவதாரம், ஸகந்தம் - 3, அத்யாயம் - 14-19.
 7. ஓரே கர்ப்பத்தில் 2 குழந்தைகள் 1 பெண் - தக்ஷிணா, 1 பிள்ளை - விஷ்ணு
 8. தனது புத்ரனான ஶர்க்பரம்மத்திற்கு
 9. யமுனைக்கரையில் உள்ள மதுவனத்திற்கு
 10. 6 மாதங்கள்
 11. தக்ஷன்
 12. சிவன், ப்ரஸுதி, தக்ஷன்
 13. 10 குழந்தைகள், 9 பெண், 1 புத்ரன், கபிலர்
 14. உத்கலன்
-

ஸனாதனப் புதிர் - பகுதி - 5க்கான வினாக்களுக்கு
சரியான பதில்களை அனுப்பி பரிசு பெற்றவர்கள் விவரம்.

முதல் பரிசு ரூ. 250/-

Sow. Chitra Krishnan, C/o. Sri K.A. Venkatesan
Agraharam, Paranur Village (Via Villupuram),
Mohayur Post, Pin - 605 755

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 150/-

Sri. C. Prakash,
Sandheepani Gurukulam, Madhuramurali Aashram
Mahanyam Village, Malaipattu Post.

மூன்றாம் பரிசு ரூ. 100/-

K.S. Subramanyan,
16/4, Dr. Ranga Road, Mylapore, Chennai - 600 004.

உத்தவனுக்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனின் உபதேசம்

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில், ஏகாதஸ ஸ்கந்தத்தில், பகவான் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் தன் ப்ரியபக்தனான உத்தவனுக்கு பாகவத தர்மத்தை உபதேசம் செய்கிறார். அந்த உபதேசத்தில், ஒரு ஸமயம் உத்தவன் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை சில ஸந்தேகங்களைக் கேட்டான். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனும் அவனுடைய ஸந்தேகங்களைத் தீர்த்து வைத்தான். உத்தவனுடைய ஸந்தேகங்களும், ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய பதில்களும் பின்வருமாறு : -

உத்தவன் : யமம் எத்தனை வகைப்படும்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : அஹிம்ஸை, ஸத்யம், மனதினால் பிறர் பொருஞ்கு ஆசைப்படாமல் இருப்பது, பற்றில்லாதிருத்தல், வெட்கம் (அதர்ம கார்யம் செய்வது, தன்னைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கொள்வது, பலருக்கு முன் பெருமையுடன் காரியம் செய்வது முதலியவற்றில் ஈடுபடாமல் இருப்பது, தவறான கார்யங்களைச் செய்யும்பொழுது, “நாம் இத்தனை துஷ்டமான கார்யத்தைச் செய்ய வேண்டுமா?” என்று நினைப்பதும் வெட்கம். தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கொள்ளாமல், பிறர் புகழும்பொழுது கர்வப்படாமல் எல்லாம் இறைவனுடைய செயல் என்று வினயமாக இருப்பதும் வெட்கம்.

பலருக்கு முன் தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்ளாமல், பலருக்கு முன் அனாவசியமாக தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் ஏகாந்த வாஸத்தில் இஷ்டப்படுவதும் லஜ்ஜையினுடைய லகஷணம்.) ஸங்கல்பமில்லாமலிருப்பது (எல்லாம் கர்மவசப்படி நடக்கிறது என்ற பாவத்துடன், இப்படித்தான் ஆகவேண்டும், இப்படி ஆகக்கூடாது என்று சிந்தனை இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்) தர்மத்தில் விஸ்வாஸம், ப்ரஹ்மசர்யம், மெளனம், ஸதிரமாக இருத்தல், பொறுமை, பயப்படாமல் இருத்தல் (அதே ஸமயம் வினயத்துடனும் இருக்க வேண்டும்) முதலிய பன்னிரண்டும் யமங்களாகும்.

உத்தவன் : நியமம் என்பது எத்தனை வகைப்பட்டும்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : தூய்மையுடனிருத்தல், ஜபம், தபஸ், ஹோமம், ஸ்ராத்தை, அதிதிகளை உபசரித்தல் (உதாஹரணமாக பகவத் பக்தர்கள் க்ருஹத்திற்கு வரும்பொழுது ழஜை செய்வது முதலியவை) என்னை அர்ச்சித்தல், புன்ய கேஷ்டரங்களுக்குப் போய் புன்ய நதிகளில் ஸ்நானம் செய்வது. பிறருக்கு உபகாரமாக இருத்தல், கிடைப்பது போதும் என்று திருப்தியுடன் ஸந்தோஷமாக இருப்பது, குருவிற்கு கைங்கர்யம் செய்வது முதலிய பன்னிரண்டும் நியமங்களாகும்.

உத்தவன் : ஶமம் என்பது என்ன?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : புத்தியை என்னிடத்தில் வைப்பது ஶமம்.

உத்தவன் : தமம் என்பது என்ன?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : இந்திரியங்களை ஜயித்தல் தமமாகும்.

உத்தவன் : திதிக்ஷா, (பொறுத்துக் கொள்ளுதல், ஸஹித்துக்கொள்ளல்) என்பது என்ன?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : ப்ரார்ப்தத்தினால் ஏற்படும் துக்கத்தை பொறுத்துக் கொள்வதே திதிக்ஷா.

உத்தவன் : த்ருதி என்பது என்ன? (தைர்யம் உறுதி - த்ருதி)

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் ; நாக்கையும், காமத்தையும் ஜயிப்பது த்ருதி எனப்படும்.

உத்தவன் : எது பலம்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : ப்ராணாயாமமே சிறந்த பலம்.

உத்தவன் : எது பாக்கியமாகும்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : என்னுடைய ஜஸ்பவர்யத்தை அடைவதே பரமபாக்கியம்.

உத்தவன் : எது லாபம்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : என்னிடத்தில் ஏற்படும் பக்தியே சிறந்த லாபம்.

உத்தவன் : கல்வி (வித்யா) என்பது என்ன?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : எந்தக் கல்வி ஆத்மாவினிடத்தில் தோன்றும் பேதத்தை போக்குகிறதோ அதுவே கல்வியாகும்.

உத்தவன் : எது வெட்கம்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : கெட்ட கார்யங்களில் ஏற்படும் வெறுப்பே வெட்கமாகும்.

உத்தவன் : எது ஸ்ரீ : (ஜப்பவர்யம்)?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : உலகவிஷயங்கள் எதிலும் ஆசையில்லாமல் இருத்தல் முதலிய ஆத்ம குணங்களே செல்வம்.

உத்தவன் : எது சுகம்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : சுகம், துக்கம் இரண்டையும் மனத்தினால் அனுபவிக்காத தன்மையே சுகமாகும்.

உத்தவன் : எது துக்கம்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : காமம் முதலிய சுகங்களை அனுபவிக்க ஆசைப்படுவதுதான் துக்கம்.

உத்தவன் : பண்டிதன் யார்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : எது பந்தம், எது மோகஷம் என்பதை அறிந்தவனே பண்டிதன். (வெறும் ஶராஸ்த்ரங்களைப் படித்துவிட்டு, ஸம்லாரம்தான் பந்தம், இதிலிருந்து விடுபடுவதுதான் மோகஷம் என்ற புத்தியுடன் உள்ளவன் பண்டிதனாக மாட்டான். இந்த ஸம்லாரம்தான் பந்தம் என்பதை அனுபவழிப்பவமாக அறிந்து அதிலிருந்து விடுபட்டவனே உண்மையில் பந்தத்தையும் மோகஷத்தையும் அறிந்தவன்).

உத்தவன் : தானம் என்பது எது?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் : பிறருக்கு ஹிம்ஸை செய்யும் புத்தியை விடுவது உத்தமமான தானமாகும். (த்ரவ்யத்தை கொடுப்பது ஸாதாரணமானதே).

(தொடரும்)

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 46

ஒரு ஊரில் ப்ரஸித்தி பெற்ற வைத்தியர் ஒருவர் இருந்தார். அவரிடம் வைத்தியம் பயின்று வந்த ஒரு சீடனும் கூட இருந்தான். அந்த ஊர் மற்றும் பக்கத்து ஊரில் உள்ளவர்கள் வைத்தியம் பார்ப்பதற்காக அந்த வைத்தியரை வந்து அழைத்துச் செல்வார்கள். அப்படிப் போகும்பொழுதெல்லாம் வைத்தியர் தன்னுடைய சீடனையும் உடன் அழைத்துச் செல்வார். ஒரு வ்யாதியஸ்தருக்கு வைத்தியம் பார்த்துவிட்டு மருந்துகள் கொடுத்துச் சென்ற வைத்தியர் மீண்டும் அந்த வ்யாதியஸ்தரின் நிலை எப்படி உள்ளது என்பதை அறியச் சென்றார். சீடனும் உடன் சென்றான். அவருக்கு வியாதி குறையவில்லை என்று நோயாளி வருத்தப்பட்டார்.

உடன் அந்த வைத்தியர், “நான் உங்களை பலாப்பழம் சாப்பிடக்கூடாது என்று சொல்லியிருந்தேனே, ஏன் நான் சொன்னதை மீறி சாப்பிட்டார்கள்? அப்படி சாப்பிட்டால்தான் உங்களுக்கு இன்னும் நோய் குணமாகவில்லை” என்றார். அந்த நோயாளி வெட்கித் தலை குனிந்தான். அந்த வீட்டில் உள்ளவர்களோ அவர் சரியாகக் கூறியதை நினைத்து ஆச்சர்யம் அடைந்தனர். அந்த வைத்தியரின் திறமையைக் கண்டு பலவாறு புகழ்ந்து மரியாதை செலுத்தி அனுப்பி வைத்தனர்.

திரும்பி வருகையில் அவருடைய சீடன் அவரைப் பார்த்துத் “தாங்கள் அவர் பலாப்பழம் சாப்பிட்டதை எப்படி சரியாகச் சொன்னீர்கள். குருவே, உங்களுக்கு ஏதாவது ஞான த்ருஷ்டி உள்ளதா?” என்று ஆச்சர்யத்துடன் கேள்வி கேட்டார். அதற்கு அவர், “இதற்கெல்லாம் ஞானதிருஷ்டி தேவையில்லை. கொஞ்சம் ஸமயோஜிதம் இருந்தால் போதும். ஒரு நல்ல வைத்தியனுக்கு ஸமயோஜிதம் அவசியம் ஆகும். அந்த நோயாளியின் கட்டிலின் அடியில் சில பலாக்கொட்டைகளைப் பார்த்தேன். அதை வைத்துதான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன். அவர்களுக்கு இது பெரிய ஆச்சரியத்தை கொடுத்துவிட்டது” என்றார்.

പിൻപു, ഒരു സമയമും, കുന്നുനാടൻറുക്കു ഉടലം നലമുഡിയാത്താലും ഒരു നോയാശിയെ കവനിക്കുകയും തന്നുടെയ ചീടിനെ അനുപ്പി വൈത്താർ. ചീടിന് സില നാടകാജ അന്തു നോയാശിക്കു മരുന്തു കൊടുത്തു വന്താൻ. ആണാലും, വിധാതി കുമാകവില്ലെ. കുന്നുവൈപ്പ് പോലവേ താനുമുള്ള പെയർ വാങ്ക വേൺടുമും എന്റു നിന്നെന്ത്തിരുന്താൻ ചീടിന്. ഒരു നാൾ വ്യാതിയാസത്രോ, “ബെവകുനാശാക മരുന്തു കൊടുക്കിന്റീരുകൾ, ഒരു മുൻഞേന്റ്രമുമും ഇല്ലൈയേ” എന്റു അന്തു ചീടിനെ കോപിത്തുക്കെന്നും. ചീടിന് താമുമും ഏതാവും സമയോളിത്താക സമാശിക്കവേണ്ടുമും എന്റു നിന്നെന്തു, നോയാശിയെ കുറ്റിപ്പ് പാര്ത്താൻ. നോയാശിപിൻ അരുകിലും സില പുണ്ണാക്കുക കട്ടിക്കുന്നുമും കൊന്തുക്കും കൊഞ്ചമും വൈക്കോളുമും ഇരുപ്പതെപ്പോൾ പാര്ത്താൻ.

ഉടനേ, “ഉംഗക്കു ധാരം വൈക്കോലൈയുമും, പുണ്ണാക്കു കട്ടിയൈയുമും തിന്നണം ചൊണ്ണുതു. അതണാല്താൻ വിധാതി കുമാകവില്ലെ” എന്നരാൻ. അന്തു വീട്ടിലും ഉണ്ണാവർക്കുന്നുക്കു വന്തുതേ കോപമും. എല്ലാരുമാക്ക ചേര്ന്തു, “വൈത്തിയമുമും ചാരിയാകത്തു തെരിയവില്ലെ, എങ്കണ്ണ പരിഹാസമും വേറു ചെയ്ക്കിന്റൊയാ?” എന്റു കേട്ടു അവനുക്കു താമ അടി വേറു കൊടുത്തു അനുപ്പിനാർക്കും. ആകവേ, കുറു എവ്വണവുതാൻ ചൊല്ലിക്കൊടുത്താലുമും ചീടിന് മുട്ടാശാക ഇരുന്താലും നിലൈമെ ഇപ്പടിത്താൻ ആകുമും.

பஞ்சாவளமும் நந்தகுமாரனும் - 5

பர்ஷானாவிலிருந்து ‘ப்ரேமஸ்ரோவர்’ என்ற இடத்திற்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள காட்டுப் பிரதேசத்தில் ஒரு பாழடைந்த மேடை இருக்கிறது. அதை மக்கள் குலாப்ஸ்கீயின் மேடை என்று கூறி வணங்கிவிட்டுச் செல்வார்கள்.

குலாப்ஸ்கீ, பர்ஷானாவில் பிறந்த ஓர் ஏழை முஸல்மான். எந்த பர்ஷானாவின் ரஜலிற்கு ப்ரஹ்மாதிகளும் ஆசைப்படுகின்றார்களோ, அந்த ரஜஸ்பர்சம் இவருக்கு பிறவியிலிருந்தே கிடைத்தது. அவரது சர்ரமும், ப்ராணனும் பர்ஷானாவின் ஜலத்தினாலும், காற்றினாலும் நிரம்பப் பெற்றது. வரஜவாஸிகளின் ஸங்கம் கிடைத்ததால் அவரும் ஒரு வரஜவாஸியாகவே திகழ்ந்தார். வரஜவாஸிகளைப் போலவே பர்ஷானாவின் லீலா ஸ்தலங்களின் ரஜஸ்ஸை தலையில் இட்டுக் கொள்வதும், ஹோலியன்று பர்ஷானாவின் வண்ணமயமான தெருக்களை சுத்தம் செய்து தன்னையே பாக்கியசாலியாக நினைத்துக்கொள்வதுமாக இருந்தார்.

அவர் மிகவும் தீனராகவும், பாவுகராகவும், ஸாதுவாகவும் இருந்தார். எழுத்துப் படிப்பு இல்லாதவராக இருந்தாலும் நன்றாக ஸாரங்கி (fiddle) வாசிப்பார். ஸ்ரீஜீ(ராதாராணி)யின் கோவிலின் வாசலில் நடக்கும் நாமகீர்த்தனத்தில் இவர் ஸாரங்கி வாசிப்பார். அதுவே அவரது பிழைப்பு. ஸ்ரீஜீ(ராதாராணி)யின் கோவில் ப்ரஸாதம் அவருக்கு நித்யம் கிடைத்துவிடும். மாதத்திற்கு ஐந்து, பத்து ரூபாயும் கிடைக்கும். இதை வைத்து ஜீவனம் நடத்தி வந்தார்.

அவருக்கு ஒரு சிறிய பெண் குழந்தை இருந்தாள். அவளை அவர் ப்ரேமையுடன் ‘ராதா’ என்று அழைப்பார். அவர் ஸமாஜத்தில் ஸாரங்கீ வாசிக்கும்பொழுது, அவள் நாட்டியம் ஆடுவாள். அந்த நடனம் மதுரமாகவும், உள்ளத்தைக் கவரும் வண்ணமாகவும் இருக்கும். தன் பெண்ணிடம் அவர் மிகவும் அன்பு வைத்திருந்தார். அவளுடன் சேர்ந்து ஸ்ரீஜீயின் கோவிலில் செய்யும் இந்த ஸேவையில் அவர் மனம் மகிழ்ந்தார். மூன்று லோக ஸம்பத்துக்களும் கிடைத்ததாக எண்ணினார். வேறு எதையுமே அவர் விரும்பவில்லை. கள்ளம் கபடமில்லாதவராக இருந்தார்.

குழந்தையான ராதை வளர்ந்து விவாஹம் செய்துகொண்டால், இவர் தனியேதானே, அந்த ஸேவையைச் செய்ய வேண்டி வரும்! அந்த நாளும் நெருங்கிவிட்டது. உலகம் அவரிடம் கேட்டது - “குலாப்! உன் பெண் வளர்ந்துவிட்டாள்ளல்லவா? விவாஹம் செய்து விடு.” பர்ஷானாவிற்கே அவள் பெண் குழந்தையாக இருந்ததால் ஊரில் எல்லோருமே அவளிடம் அன்பு வைத்திருந்தனர். அவள் மீது உள்ள அன்பினால் அவளுடைய எதிர்காலத்தை சிந்திக்கலாயினர். ஆனால் கல்யாணத்தைப் பற்றி பேசினாலே குலாப் ஓரே பதிலைக் கூறி விடுவார் - “என் பெண்ணிற்கு கல்யாணம் எப்படி செய்வேன்? அதற்குப் பணம் அல்லவா வேண்டும்.”

ஒரு நாள் பூஜீயின் கோவிலைச் சேர்ந்த சில கோஸ்வாமிகள் (கோவில் பூஜை அறையில் பணியாற்றுபவர்கள்) அவளிடம் வந்து - “பணத்தைப் பற்றி உனக்கேன் கவலை? அதை பூஜீ பார்த்துக் கொள்வாள். நீ நல்ல வரனைத் தேடு” என்றார்கள். குலாப் வரனைத் தேட ஆரம்பித்தார். பூஜீயின் க்ருபையினால் நல்ல வரன் கிடைத்து, கோஸ்வாமிகளின் உதவியால் கல்யாணமும் நடந்து, ராதா, தனது பதியின் க்ருஹம் சென்றுவிட்டாள்.

ராதையின் பிரிவால் குலாப் சோகத்தில் ஆழந்தார். அவருடைய அன்னபானாதிகள், பாட்டு, ஸாரங்கீ வாசிப்பது எல்லாமே அன்று முதல் நின்றுவிட்டது. மூன்று பகலும், மூன்று இராவும் அவர் பசியுடனும், தாகத்துடனும் பூஜீயின் கோவில் ஸிம்மவாசலில் தன்னையே மறந்து உட்கார்ந்திருந்தார். ஜனங்கள் அவருக்கு பித்து பிடித்து விடுமோ என கவலையுற்றனர். அவருக்கு பலவிதமாக போதித்தனர். ஆனால், எந்த ஸமாதானத்திற்கும் அவர் அசையவே இல்லை. அவருடைய விரலு வேதனை அதிகரித்துக்கொண்டே இருந்தது. அவர் அங்கேயே க்ரஹத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர் போல் இருப்பினும், ராதா நாமத்தை உச்சித்துக்கொண்டு அழுவதுமாக இருந்தார்.

மூன்றாவது நாள் இரவு 12 மணிக்கு, அவர் கண்களை மூடிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கும்பொழுது, அவருக்கு அவருடைய பெண்ணின் குரல் கேட்டது - “பாபா! நான் வந்து விட்டேன். ஸாரங்கீ வாசிப்பாயல்லவா? நான் ஆடுகிறேன்” என்று கூறியது அந்தக் குரல்.

அவர் அப்போது விழிப்புடன் இருந்தாரா அல்லது தூக்கத்தில் இருந்தாரா என்று சொல்வது கடினம். மூடிய கண்களுடனே அவர், தான் ஸாரங்கீ வாசிப்பதையும் அவருடைய பெண் நாட்டியம் ஆடுவதையும் கண்டார். ஆனால், அவளுடைய கொலுக்கள் அன்று எழுப்பிய நாதத்தில், தன் மனதையும், ப்ராண்னையும் கட்டி இழுக்கும் ஆகர்ஷணத்தை அதற்கு முன்பு என்றுமே அவர் அனுபவித்தது இல்லை. அந்த ஜங்காரம் அவருடைய அந்தராத்மாவையே தாக்கியது. அவருடைய அக கண்கள் திறந்தன. அவர் அப்போது கண்டது என்னவென்றால் - அந்தப் பெண் அவருடைய மகள் இல்லை, ஸ்வயம் ராதாராணியே, அவர் மகளைப் போலவே நாட்டியம் ஆடிக்கொண்டு, அவளுடைய கொலுகின் நாதத்தையே எழுப்பிக்கொண்டு குலாபின் காதுகளில் அம்ருதத்தையே பொழிந்து கொண்டிருந்தாள்.

கண்ணீர் நிரம்பிய விரிந்த நேத்ரங்களால் ராதையை பார்த்துக்கொண்டு அவர் “குழந்தாய்!” என்று கூப்பிட்டு இன்னும் ஏதோ சொல்ல வேண்டி ராதை முன்பு ப்ரேமையினால் ஏற்பட்ட கம்பத்துடன் போய் நிற்க, அவள் கோவிலை நோக்கி ஓட, இவரும் அவளைத் தொடர்ந்தே ஓடினார். இதற்கு பின்பு குலாபை யாருமே பார்க்கவில்லை. அவர் திடெரன்று ப்ராஷாணாவிலிருந்து மறைந்தது எல்லோருக்கும் ஒரு புதிராக இருந்தது. அவர் தன் பெண்ணின் விரஹம் தாளாமல் தேஹுத்யாகம் செய்துவிட்டார் என்று எண்ணினர். பல நாட்களுக்குப் பிறகு, ஓர் கோஸ்வாமி பூர்ணீயின் சயன் ஆரத்தியை முடித்துவிட்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார். வழியில் சில புதர்களுக்கு பின்னிலிருந்து ஒரு குரல் கேட்டது - “கோஸாயீஜீ! கோஸாயீஜீ!” என்று.

அவர் திரும்பிவிட்டு “யார்” என்று கேட்டார். “நான்தான், உங்களுடைய குலாப்” என்று கூறிக் கொண்டே குலாப் புதரிலிருந்து வெளி வந்தார். அவரைப் பார்த்து ஆச்சியமடைந்த கோஸ்வாமி, “நீ தான் இறந்துவிட்டாயே!” என்று தெரியத்தை திரட்டிக்கொண்டு கூறினார். குலாப் உடனே பூர்ணீயின் கோவில் ஸிம்மத்வாரத்தில் அவருக்குக் கிடைத்த ராதா தர்சனத்தை கூறிக் கொண்டே சொன்னார் - “என்ன பூர்ணீ தன்னுடைய பரிவாரத்துடன் (கிங்கரிகளுள் ஒன்றாக) சேர்த்துக் கொண்டு விட்டாள். இப்போது கூட நான்

ஸயனத்திற்கு முன் அவளுக்கு ஸாரங்கீ வாசித்துவிட்டுத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்தாருங்கள்! அவளுடைய தாம்புல ப்ரஸாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.” குலாப் கொடுத்த தாம்புல ப்ரஸாதத்தை பார்த்த கோஸ்வாமி ஆச்சர்யத்தில் திகைத்தார். ஏனென்றால், அது அவர் அன்று ஸ்ரீஜீயின் ‘போக’கில் ஸமர்ப்பித்துவிட்டு வந்த தாம்புலமேயாகும். அவர் குலாபை பார்த்து - “அப்போ, நீ எங்கே இருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார். குலாப், எந்த இடத்தில் அந்த பாழடைந்த மேடை இப்போது உள்ளதோ, அதையே தனது இருப்பிடமாக காண்பித்தார். அந்த மேடை சில கோஸ்வாமிகளால் குலாபின் ஞாபகார்த்தமாக பிற்காலத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

அந்த முஸல்மான் எந்தவிதமான புண்யம் செய்தான், என்ன ஜப-தபங்கள் செய்தான். ராதாராணியின் க்ருபையைப் பெறுவதற்கு எந்த ஜபமோ, தபமோ, ஸாதனையோ தேவையில்லை. அவளுடைய க்ருபைக்கு ஆசைப்படுவதும், அவள் நம்மை பற்றுவதற்கு யோக்யமாக நம்மை ஆக்கிக்கொள்வதுமே தேவையானது. ராதாராணியின் க்ருபையெனும் கடல் ஸதா நம்மிடம் பொங்கி வரும் தன்மையை உடையதே. ஆனால், நமது இதயமெனும் குடத்தில் அதில் ஒரு துளி கூட பெறுவதற்கு எங்கு இடம் இருக்கிறது? எப்பொழுதுமே அது எண்ணற்ற தோஷங்களும், அபராதங்களுமான குப்பையினால் நிரம்பியே கிடக்கிறது. குலாப் தோஷங்களற்ற, கபடமற்ற ஓர் நிரபராதி. அவர் மீது ராதையின் க்ருபை பெருகி ஓட அவர் அவளுடைய கோவில் ஸேவகர் என்பதும், அவளை நம்பி அவளுடைய கோவில் வாசலை பற்றியதுமே போதுமானதாக இருந்தது. குலாப் தனது பெண் முதற்கொண்டு ஸர்வஸ்வத்தையும் ராதையின் கைங்கர்யத்திற்காக அர்ப்பணித்துவிட்டார். அவர் பெண் சென்ற பிறகு அவருடைய கைங்கர்யத்திற்கு முக்ய ஸாதனமாக இருந்த மகள் ராதையின் பிரிவால் கைங்கர்யத்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டதை நினைத்து அழுதார்.

கருணாமயீ ராதாராணியால் தனது கோவில் வாசலில் அழுது கொண்டிருக்கும் குலாபைப் பார்த்துக்கொண்டு எப்படி இருக்க முடியும்? அதனால் தான் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு விட்டாள்.

ஒரு ஸமயம், ஒரு ஊருக்கு ராமாயணம் உபன்யாசம் செய்யும் பெரியவர் ஒருவர் வந்திருந்தார். நவாஹுமாக சீரத்தையுடன் ராமாயணம் சொன்னார். தீனமும் ஒருவர் கதை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே முதல் வரிசையில் முதல் இடத்தில் வந்து அமர்து கண்ணிருடனேயே கதையைக் கேட்டு வந்தார். உபன்யாசகருக்கோ அவர் அவ்வளவு சீரத்தையுடன் கேட்டபதைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷம் பூர்த்தியானது.

உபன்யாசகர் கிளம்பும்பியாழுது சீரத்தையுடன் கதை கேட்டவர் நமஸ்கரித்து, ஸ்வாமி எனக்கு ஒரே ஒரு சின்ன சந்தேகம் என்றார். உபன்யாசகரும், சொல்லப்பட உனக்கு என்ன ஸந்தேகம், தீர்த்து வைக்கின்றேன் என்றார். உடனே கதையை கேட்டவரோ நீங்கள் அடிக்கடி உபன்யாசத்தில் ‘ரா’ சப்தத்தை உபயோகித்தது எனக்கு குழப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது. எனது சந்தேகம் என்னவென்றால் ராமர் ராகஷஸனா? அல்லது ராவணன் ராகஷஸனா? என்பதே என்றார். உபன்யாசகருக்கோ துரக்கிவாரிப் போட்டது. அவர் சொன்னார், “அப்பா ராமரும் ராகஷஸன் இல்லை, ராவணனும் ராகஷஸன் இல்லை. உனக்கு போய் கதை சொன்னேனே, நான்தான் ராகஷஸன்” என்றார்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

இன்று பல நடுத்தரக் குடும்பங்களில் எந்தவிதமான ஸேமிப்பும் இருப்பது இல்லை. ஒவ்வொரு மாதமும் கடன் வாங்காமல் குடும்பம் நடத்துவது கஷ்டம். அங்கு ஆடம்பர சௌலுகள் செய்ய நினைத்தாலும், பொருளாதார நிலைமை இடம் கொடுக்காது. வேலை போய்விட்டால் குடும்பமே நடுத்திருவுக்கு வந்துவிடும். அதாவது நானை என்பது நம்பிக்கையிலே ஒடிக்கொண்டு இருக்கின்றது. நானை என்பது நிச்சயமில்லாததாக உள்ளது. அதாவது ஒரு ஸன்யாசியின் வாழ்க்கைபோல் உள்ளது.

ஆனால், ஆஸ்ரமங்களில் நானையை உணவும், தங்கும் இடமும், உடமையும் உத்திரவாதமாக உள்ளது. ஆகவே, பல சீரமங்களுக்கு இடையே குடும்பத்தில் இருந்து ஒரு ஸாதகர் ஸாதனை செய்வதே உயர்ந்தது. மடம் போன்ற இடத்தில் சோம்பேறித்தனம்தான் வளரும்.

- சிவப்பிரகாச ஆனந்தகிரி ஸ்வாமிகள்.

ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாடுகளைகளிலிருந்து - 73

**குமலியிற் கேடைய் நானென்னுறுதியாய்
நாடினின் னுறுவேன் அருணாசலர்.** - தொடர்ச்சி

முமுக்ஷாத்வம் என்றால், காலையில் சிறிது நேரமோ, மாலையில் சிறிது நேரமோ ஆன்மிக ஸாதனை பழகுவது ஆகாது. முமுக்ஷாவிற்கு மோகங்கை அடைய வேண்டும் எனும் தாபம் எப்பொழுதும் தீவிரமாக இருக்க வேண்டும். அந்த தாபம் ஸதா ஸர்வகாலமும் இருந்து கொண்டு, இப்பொழுது இந்த ஜன்மா வீணாகிறதே என்று கவலையுடன், விசார புத்தியோடு, ஸ்வரூபத்தை அடைய முயற்சி செய்தவாறே இருக்கவேண்டும்.

விவகாரங்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு, தினமும் சிறிது நேரம் ஆன்மிக ஸாதனைகளில் ஈடுபடுபவன் ஸாதாரண மனிதனை விட மேலானவன். ஆனால், அவன் முமுக்ஷா ஆக மாட்டான். எப்பொழுதும் ஸாதனைகளில் ஈடுபட்டவாறு, சிறிது அவசியமான விவகாரங்களில் ஈடுபடுபவனே முமுக்ஷா. அவனே உண்மையாக மோகங்கை பாடுபடுபவனாவான். ஸ்வரூபத்தை அடையவில்லையே, நாட்கள் வீணாக கழிகின்றனவே எனும் தாபம் முமுக்ஷாவிற்கு மிகவும் முக்கியம். இந்த தாபம்தான் ஒருவகையில் விசாரமாகும். இந்தத் தாபம் உண்மையாக இருந்துவிட்டால், அவன் நிச்சயம் மோகங்கை அடைந்தே தீருவான். இல்லாவிடில், அவன் தாபப்பட்டது பொய் என்று ஆகும்.

ஸாதாரண மனிதனை விட, அல்ப ஸாதனை பழகுபவன் மேலானவன். அவனை விட, முமுக்ஷா மேல். அவனே ஜன்மம் எடுத்ததின் பயனை அடைகிறான். ஸ்வரூபத்தை அடைய வேண்டும் எனும் தாபத்துடன் கூடிய விசாரமே உயர்ந்தது. தாபம் இல்லாத அல்லது தாபம் குறைந்த ஸாதனை சரியான பயனிக்காது.

இந்த தாபமும் ஏற்படுத்திக்கொண்டதாக இருக்க முடியாது. அப்படி ஏற்படுத்திக் கொண்டது எனின், அந்த தாபம் சிறிது நாட்களில் மறைந்து விடும். சிறிது காலம், மோகங்மடையவில்லையே என்ற தாபமும், தீவிர சாதனையும், பின்னர் உலக வாழ்க்கையில் ப்ரவ்ருத்தித்தலும் முமுக்ஷாத்வத்தில் சேராது.

நாய் எலும்புத் துண்டை மோப்பம் பிடிப்பது போல், இந்த மனது எங்கு உற்பத்தி ஆகிறது என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதற்கு முதலில், லேசாக ப்ராணனை பந்தப்படுத்தி, பார்வையை உட்புறமாகச் செலுத்த வேண்டும்.

ப்ராணனை பந்தப்படுத்தி, மனதின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தைப் பார்ப்பது என்பது ஒரு Physical Exercise அல்ல. கடலில் முத்துக்குளிக்க ஒருவன் குதிக்கிறான். அவனும், தனது ப்ராணனை பந்தப்படுத்துவதிரான். அவ்வாறு ப்ராணனை பந்தப்படுத்துவதினால் கிடைக்கும் மனோஶக்தியை அவன் மனோநாசத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவதில்லை. நாதஸ்வரமோ, புல்லாங்குழலோ ஊதும் ஒருவருக்கு, ப்ராணன் இயற்கையாகவே பந்தப்படும். இது ஆன்மீக சாதனை ஆகாது அல்லவா?

மனது பலவிதமாக சஞ்சலப்படுகிறது. உதாரணமாக, காதால் ஒரு விஷயத்தை கேட்கிறோம். அதனால், மனது காதால் கேட்ட விஷயத்தைப் பற்றிய எண்ணங்களில் ஓடும். கண்ணால் ஒரு காட்சியை காண்கிறோம். அதுவரை ஸாதாரணமாக இருந்த மனது, முன்னால் ஒரு காட்சியை கண்டவுடன், அந்த காட்சி ஸம்பந்தமான எண்ணங்களையே உற்பத்தி செய்யும். ரூசி, ஸ்பர்சம் கூட இப்படித்தான் மனதில் எண்ணங்களை உற்பத்தி செய்கிறது.

மனது பலவிதமாக இப்படி இந்திரியங்கள் வாயிலாக சஞ்சலப்படுகிறது. இப்படி பல விஷயங்களில் ஓடும் மனது தனது சக்தியை இழந்து விடுகிறது. உதாரணமாக, ஒரு நதி ப்ரவாஹமாக ஓடி வருகிறது. அதை 4, 5 கிளைகளாகப் பிரித்து விட்டால், அதன் வேகம் குறைந்து விடுகிறது. அந்தக் கிளைகள் அனைத்தையும் அடைத்துவிட்டு, ஓரே பக்கமாக விட்டால், நதிக்கு (force) சக்தி அதிகமாகிவிடுகிறது.

பல விஷயங்களில் விகாரப்படும் மனது, தன்னுடைய சக்தியை இழந்துவிடுகிறது. ஆகவே, எல்லா இந்திரியங்களையும் கட்டுக்குள் கொண்டு வந்து, அந்த சக்தியை மனோமுகமாகச் செலுத்த வேண்டும்.

இந்திரியங்களினால் சலனப்படாத மனது சக்தி வாய்ந்ததாகிறது. ஆக ப்ராணனை அடக்குவது, இங்கு ஒரு Physical exercise இல்லை. அதன் நோக்கம் ப்ராணசக்தியை மனோமுகமாக செலுத்துவதே!

ப்ராணசக்தியை எவ்வளவு சேர்த்து வைத்துக்கொள்ள முடியுமோ, அவ்வளவு சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படி ப்ராணசக்தி சேர்ந்தால்தான் மனதிற்கு Concentration அதிகரிக்கும். ஒரு விஷயத்தில் ஈடுபடுவதால் ப்ராணசக்தி எவ்வளவு செலவழிகிறது என்று நமக்குத் தெரிவதில்லை. T.V. பார்க்கிறோம். அதில் ஏதாவது ரூசியான சினிமா என்றால், தொடர்ந்து 2, 3 மணி நேரம் பார்க்கிறோம். பார்த்தது என்னவோ மனதிற்கு சந்தோஷமாகத்தான் தோன்றுகிறது. ஆனால், அதற்குப் பின் உடம்பில் பெரிய அச்சி வருகிறது அல்லவா? இதற்குக் காரணம், T.V. பார்க்கும்பொழுது, அந்தக் காட்சிகளில் நமது ப்ராணசக்தி வெளியில் சென்றதுதான். அதனால்தான் tiredness வருகிறது. இப்படி கண்ணால் பார்த்த விஷயம் என்று இல்லை, எந்த விஷயமாக இருந்தாலும், அதில் மனது ப்ரவ்ருத்தித்தால், இந்த ப்ராணசக்தியானது செலவாகும். ஆகையால் ஆன்மிக சாதனங்கள் பழகுபவர், இந்த ப்ராணசக்தியை மேலும் மேலும் சேர்த்துக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

இந்த ப்ராணசக்தி சேர்ந்துவிட்டால், அதன் பின் மனதிற்கு ஒரு பெரிய பலமிருக்கும். உடம்பில் ஒரு தேஜஸ் ஏற்படும். எந்த விஷயத்தையும் விரைவில் கிரவித்துக்கொள்ளக் கூடிய தன்மையும், ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ஞாம் திறனும் அதிகரிக்கும். எதையும் ஊடுருவிப் பார்க்கும் சக்தியும் அதிகரிக்கும். இவையெல்லாம் ப்ராணனின் மஹிமை. ப்ராணனை பந்தப்படுத்துவதினால், இந்த ப்ராணசக்தி உடம்பில் சேருகிறது. ப்ராணனை பந்தப்படுத்துவதினால், ப்ராணசக்தியை தேக்கிக் கொண்டு, பார்வையை உட்புறமாகச் செலுத்தி, மனதின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தை அறிவதிலேயே முழுச்சா உறுதியாக இருக்கவேண்டும்.

(தொடரும்)

ரோஜர புல்பாங்களை விற்றுவிட்டு அதை விட அழகானதாக எதை வாங்கப் போகிறாய்?

- பழமோழி

மங்களரை பவந்து

செய்திகள்

செப்டம்பர் 2-ந் தேதி

CARVA TRUST, சென்னை - 33, சார்பில் சென்னை, மேற்கு மாம்பலம் ஸ்ரீ அயோத்யா மஹாமண்டபத்தில், மாலை 6 மணி முதல் 9 மணி வரை நடைபெற்ற மாணவ, மாணவியின் வயலின் இன்னிசை நிகழ்ச்சியில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கலந்துகொண்டார்கள்.

செப்டம்பர் 13-ந் தேதி முதல் 15-ந் தேதி வரை

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில், செப்டம்பர் 13-ந் தேதி காலை 6 மணி முதல், செப்டம்பர் 15-ந் தேதி காலை 6 மணி வரை, மழைக்காக அகண்ட நாமஜபம் நடைபெற்றது.

செப்டம்பர் 15-ந் தேதி - ஏகாதமி

இரவு 7 மணிக்கு ஸங்கீர்த்தனம் ப்ரேமிகபவனத்தில் ப்ரஹ்மஸ்ரீ யக்ஞராமசர்மா அவர்களால் திவ்யநாம நடைபெற்றது.

செப்டம்பர் 19-ந் தேதி முதல் 27-ந் தேதி வரை

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில், காலையில் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் மூல பாராயணமும், வேத பாராயணமும் நடைபெற்றது. இரவு 7 மணி முதல் இரவு 9 மணி வரை ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஸ்ரீகாந்தசர்மா அவர்களால் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் உபந்யாஸம் நடைபெற்றது.

நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

அக்டோபர் 16-ந் தேதி முதல் 24-ந் தேதி வரை

Mumbai South Indian Bhajan ஸமாஜத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் உபந்யாஸம் செய்கிறார்கள்.

ஸனாதனப் புதிரி - பகுதி - 5க்கான வினாக்களுக்கு பதில்களை அனுப்பி சிறப்பு பரிசு பெற்றவர்கள் விவரம்.

ପରିଚ ତଳା ଟ. 100/-

1. S. Rajagopalan
B-184, Sivasakthi Nagar,
8th Cross Street,
Chidambaram - 608 001.
 2. Selvi S. Vaidhehi
76, old No. 84, I Floor,
Station Road,
Radha Nagar,
Chrompet,
Chennai - 600 044.
 3. K. Krithiga
D/o. K. Kumar,
C-69, Pillayar Koil Street,
Swarnapuri, Salem - 4.
 4. R. Balan
3/100, Mangala,
VRPB Sule Marg,
Wadala,
Mumbai - 400 031.
 5. B. Vanaja
10, Guru Raghavendra
Apartments
15/2, Gandhi Road,
Sri Rangam,
Trichy - 6.
 6. S. Saranathan
10/21, Ranganathan Street,
Nehru Nagar,
Chrompet, Chennai - 44.
 7. Smt. Jayanthi Raja
W/O. T.L. Raja
Saravamanya Agraharam,
Terizhandur - 609 808
Mayiladuthurai.
 8. Mrs. Vijaya Ganapathi Rao
302, Sravya Vatika
6-3-1186/7/14
Begumpet,
Hyderabad - 500 016.
 9. V. Thirunarayanan
F-1, Santhosh Apartments,
61, U.R. Nagar Extn.
Anna Nagar West,
Chennai - 600 101.
 10. K. Viswanathan,
90, 1st Main Street,
Sri. Ayyappa Nagar,
Chennai - 600 092.
 11. S. Shantha
35, Patel Street,
Thenpathi,
Sirkazhi - 609 111.

I dreamt the world is full of beauty, But when I woke up I
find it is full of duty. - An Old Saying.